

[Fuglsang.]

almindelig nabohensynsfuldhed plus en betydelig omtanke, og jeg finder det absolut rigtigt, at lovgivningen pålægger de personer, som på grund af uvidenhed, ond-sindethed eller lignende ødelægger bierne, en vis erstatningspligt.

Oluf Pedersen: Jeg kan ligesom de øvrige ordførere anbefale lovforslaget om foranstaltninger mod sygdomme hos bierne, og jeg stiller mig velvilligt overfor det andet lovforslag, hvori der er tale om erstatningsansvar for den skade, man forvolder ved sprøjtning.

Jeg er enig i de principper, man er inde på. Jeg tror, det er rigtigt at sige — og det er vist også understreget her — at de skader, der er tale om at yde erstatning for, i væsentlig grad opstår i forbindelse med landbrugets planter og i mindre grad i forbindelse med frugttræerne. Man kan med de midler, man har nu, gennemføre en effektiv sprøjtning af frugttræer uden at gøre væsentlig skade. Man siger i lovforslaget, at der ikke må sprøjtes i blomstringstiden, under blomstringen. Men det er ikke helt korrekt; synes jeg. Man må ikke sprøjte i det, man kalder åben blomst, men man må gerne sprøjte, når de tre fjerdedele af kronbladene er faldet — så sker der ingen skade. Jeg har selv gennemført forsøg med sprøjtning af frugttræer, både sammen med erfarne biavlere og med statens biavlsvorsøg. Man kan godt sige, at træerne blomstrede, men de var ved at være afblomstrede, så biernes arbejde var ophørt og de havde forladt træerne; det er jo for så vidt det, det drejer sig om. Man kunne måske sige det sådan, at man ikke må sprøjte frugttræerne på det tidspunkt, da bierne gør deres arbejde med bestøvningen, og at når det er forbi, kan man godt sprøjte. Nu spiller dette spørgsmål jo ingen rolle her, hvor det kun er en erstatningslov, der er tale om, og når man ingen skade har forvoldt ved sprøjtningen, bliver der heller ikke tale om noget erstatningskrav.

I den betænkning, som er afgivet, men som heldigvis ikke er optrykt i bemærkningerne til lovforslaget, er man inde på spørgsmålet om værdien af vintersprøjtning. Nu har jeg i mange herrens år været modstander af den vintersprøjtning, man her i lan-

det har gennemført med meget store udgifter. Når jeg har været modstander af den, er det, fordi jeg ved forsøgene har set visse uheldige virkninger af den; det viste sig, at man nok kunne slå visse ting ihjel med vintersprøjtningen, men til gengæld kunne man så om efteråret få haven fuld af rødt spind. Disse sidevirkninger bør man også tage hensyn til. Jeg har ikke vintersprøjtet de sidste 25 år, og det går udmærket alligevel med bekæmpelsen af sygdommene.

Det, som det drejer sig om, når man taler om sprøjtning, er jo den gift, der anvendes. Jeg har for nogle år tilbage været inde på, at man for at komme skurven til livs, som jo gør så stor skade her i landet, kunne sprøjte uden gift i blomstringstiden. Det var plantepatologerne meget betænkelige ved; de var bange for konsekvenserne. De sagde: du kan sagtens gøre det, du ved, hvad det drejer sig om — men de var bange for at anbefale det i almindelighed; de frygtede, at folk skulle komme gift i den vædske, man brugte i blomstringstiden. Jeg har imidlertid set, at plantepatologer nu anbefaler sprøjtning i blomstringstiden med giftfri vædske. Jeg tror, det gavner for mange millioner kroner, så hvis jeg havde taget patent på den metode, havde jeg været forsørgt for livstid. Den tanke at sprøjte mod skurv og andre svampesygdomme i selve blomstringstiden vil i nogen grad blive understøttet ved en lovgivning, som forbyder at komme gift i sprøjtevædsken netop i blomstringstiden.

Det undrer mig at se, at der i § 11 er fastsat regler for, hvordan erstatningen skal udregnes, når det gælder tabet på honningudbyttet, medens der ikke står noget om, hvordan erstatningen for dræbte bier skal regnes ud. De, som havde lavet lovforslaget, havde nok overset det: § 10 handler om skade på bifamilier, men erstatningsreglerne blev glemt dér; de kom først med i § 16. Jeg synes, at erstatningsbestemmelserne naturligt hører hjemme i fortsættelse af § 10. Når de først står i § 16; må det være, fordi man havde glemt dem i første omgang; det havde været naturligt, at de to ting, som kommer hinanden ved, står sammen.

Må jeg tilsidst nævne en ting, som vi måske en skønne dag kommer til at beskæftige os med, ikke for biernes skyld, men af andre grunde; det er en sag, som jeg går ud fra